

2. Teine väide, et rikutud on põhiõigust võrdsele kohtlemisele

— Teiseks väidab hageja, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet ehk omavoli keeldu, kuna temal kui biomeiereil takistatakse valmistada ja turustada mahestevioolglükosiididega mahejogurtit, samas kui tema konkurentidel, kes pakuvad jogurtit tavapärasest põllumajandusest, on stevioolglükosiidide kasutamine lubatud. Mahestevioolglükosiidide kasutamist toidu lisainetena keelab määruse (EÜ) nr 834/2007 <sup>(3)</sup> artikli 19 lõike 2 punkt b, mille kohaselt võib kasutada üksnes mahepõllumajanduses lubatud toidu lisaineid. Sellist luba ei ole antud määruse (EÜ) nr 889/2008 <sup>(4)</sup> artikli 27 lõike 1 punktis a ega selle määruse VIII lisa A osa positiivses loetelus. Lubades stevioolglükosiidide kasutamist üksnes toidu lisainetena, on komisjon seega sekkunud turule õigusvastaselt ja konkurentsi takistavalt tavapäraste toodete pakkujate kasuks.

3. Kolmas väide, et rikutud on põhiõigust omandi kaitsele ja ettevõtlusvabadusele]

— Kolmandaks tugineb hageja omandi kaitse ja ettevõtlusvabaduse rikkumisele.

4. Neljas väide, et määrus ei ole piisavalt põhjendatud.

Lisaks ei ole määrus nr 1131/2011 piisavalt põhjendatud, kuna põhjendustes ei ole märgitud, miks käsitatakse toidu lisainetena stevioolglükosiide, mida kasutatakse eranditult maitse esiletoomiseks, magusa maitse ja mõrkja maitsevarjundi andmiseks

<sup>(1)</sup> Komisjoni 11. novembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1131/2011, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa stevioolglükosiidide osas (ELT L 295, lk 205).

<sup>(2)</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisainete kohta (ELT L 354, lk 16).

<sup>(3)</sup> Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, lk 1).

<sup>(4)</sup> Komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT L 250, lk 1).

**16. jaanuaril 2012 esitatud hagi — Hagenmeyer ja Hahn versus komisjon**

**(Kohtuasi T-17/12)**

(2012/C 89/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

**Pooled**

Hagejad: Moritz Hagenmeyer (Hamburg, Saksamaa), Andreas Hahn (Hannover, Saksamaa) (esindaja: advokaat T. Teufer)

Kostja: Euroopa Komisjon

**Nõuded**

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 16. novembri 2011. aasta määruse (EL) nr 1170/2011, millega keeldutakse lubamast toidu kohta teatavate haigestumise riski vähendamisele viitavate tervisealaste väidete esitamist (ELT L 299, lk 1), see osa, mis puudutab hagejate taotletud väidet „vee regulaarne tarbimine olulistes kogustes võib vähendada dehüdratatsiooni ja sellega kaasneva tegutsemisvõime languse riski”;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

**Väited ja peamised argumendid**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumise- ja tervisealaste väidete kohta <sup>(1)</sup> kohaselt on toidu kohta esitatavad tervisealased väited keelatud, kui komisjon ei ole neid vastavalt sellele määrusele lubanud ning kui need ei ole loetletud lubatavate väidete nimekirjas.

Käesoleva hagiaga vaidlustatakse komisjoni 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1170/2011, millega keeldutakse lubamast toidu kohta teatavate haigestumise riski vähendamisele viitavate tervisealaste väidete esitamist <sup>(2)</sup>, osas, milles sellega jäeti rahuldamata taotlus kanda lubatavate väidete nimekirja haiguseriski vähendamist puudutav väide: „Vee regulaarne tarbimine olulistes kogustes võib vähendada dehüdratatsiooni ja sellega kaasneva tegutsemisvõime languse riski”.

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et riskitegurit ei ole vaja nimetada

Hagejad väidavad esiteks, et kostja tegi „riskiteguri” nimetamise loataotluses kohustuslikuks, kuigi määrus nr 1924/2006 sellist kohustust ette ei näe.

2. Teine väide, et loataotluses jäeti tähelepanuta „riskiteguri” tegelik nimetamine

Lisaks väidavad hagejad, et kostja jättis tähelepanuta, et hagejad tegelikult nimetasid oma taotletud tervisealase väite sõnastamise ettepanekutes „riskiteguri”.

3. Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet

Hagejad väidavad ka, et määrus nr 1170/2011 on tervikuna ebaproportsionaalne.

4. Neljas väide, et puudub piisav õiguslik alus

Peale selle puudub hagejate arvates vaidlustatud määrusel piisav õiguslik alus, kuna see tugineb määruse nr 1924/2006 artikli 17 sätetele koostöös artikli 14 lõike 1 punkti a ja artikli 10 lõike 1 sätetega, mis on omakorda liidu õigusega ning eeskätt proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus.

5. Viies väide, et selline õigusakt ei ole lubatud

Viieandaks väidavad hagejad, et kostja rikkus olulisi menetlusnorme, kui ta võttis määruks nr 1924/2006 ette nähtud otsuse asemel vastu määruse.

6. Kuues väide, et rikutud on pädevuse jaotust

Kuuendaks väidavad hagejad, et kostja ei arvestanud menetluses määruks nr 1924/2006 ette nähtud pädevuse jaotusega kostja, Euroopa Toiduohutusameti ja Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit'i vahel.

7. Seitsmes väide, et otsus ei ole tehtud tähtaegselt

Lisaks väidavad hagejad, et arvesse ei võetud loataotluse edastamiseks, teadusliku arvamuse koostamiseks ja loa andmise kohta otsuse tegemiseks ette nähtud kohustuslikke tähtaegu, mis on sätestatud määruks nr 1924/2006.

8. Kaheksas väide, et väidetega ei ole piisavalt arvestatud

Hagejad väidavad ka, et kostja rikkus olulisi menetlusnorme, kuna ta jättis loa andmise kohta otsuse tegemisel olulise osa hagejate ja menetlusse kaasatud huvitatud kolmandate isikute väidetest tähelepanuta.

9. Üheksas väide, et põhjendus on puudulik

Lõpuks väidavad hagejad, et kostja ei ole piisavalt täitnud ELTL artikli 296 teises lõigus sätestatud põhjendamiskohustust.

<sup>(1)</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete koht (ELT L 404, lk 9).

<sup>(2)</sup> Komisjoni 16. novembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1170/2011, millega keeldutakse lubamast toidu kohta teatavate haigestumise riski vähendamisele viitavate tervisealaste väidete esitamist (ELT L 299, lk 1).

## 17. jaanuaril 2012 esitatud hagi — Alfacam jt versus parlament

(Kohtuasi T-21/12)

(2012/C 89/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

### Pooled

*Hagejad:* Alfacam (Lint, Belgia); Via Storia (Schiltigheim, Prantsusmaa); DB Video Productions (Aartselaar, Belgia); IEC (Rennes, Prantsusmaa); ja European Broadcast Partners (EUBROPA) (Aartselaar) (esindaja: advokaat B. Pierart)

*Kostja:* Euroopa Parlament

### Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi 18. novembri 2011. aasta otsus, millega otsustati sõlmida hankeleping EP/DGCOMM/AV/11/11 osa 1 Video-, raadio- ja multimeediateenused — Teenuste osutamine Euroopa Parlamendile Brüsselis Belgia aktsiaseltsiga WATCH TV S.A;

— seetõttu tühistada Euroopa Parlamendi otsus lükata tagasi pakkumus, mille tegid neli esimest hagejat, kes tegutsesid ajutise ühenduse EUROPEAN BROADCAST PARTNERS raames ja kelle pakkumus tunnistati hanumenetluse EP/DGCOMM/AV/11/11 osa 1 Video-, raadio- ja multimeediateenused — Teenuste osutamine Euroopa Parlamendile Brüsselis teiseks;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.